

KVFS

2016:3

Utkom från trycket den
30 september 2016

Kriminalvårdens föreskrifter om ändring i Kriminalvårdens föreskrifter och allmänna råd (KVFS 2011:2) om häkte

beslutade den 19 september 2016.

Kriminalvården föreskriver med stöd av 30 § häktesförordningen (2010:2011) i fråga om Kriminalvårdens föreskrifter och allmänna råd (KVFS 2011:2) om häkte *dels* att 1 kap. 9 och 25–28 §§ samt mellanrubriken närmast före 1 kap. 25 § ska ha följande lydelse, och beslutar

dels att de allmänna råden till 1 kap. 9, 25 och 26 §§ ska ha följande lydelse,
dels följande allmänna råd till 1 kap. 27 och 28 §§.

9 § En säkerhetsbedömning ska upprättas i omedelbar anslutning till att en intagen tagits in i häkte och fastställas inom tre dagar. Säkerhetsbedömningen ska löpande följas upp, dock minst varannan månad, och ändras när det är motiverat.

Allmänna råd

Säkerhetsbedömningen bör identifiera behov av säkerhetsåtgärder i samband med vistelsen i häkte. Sådana åtgärder kan vara motiverade utifrån t.ex. risken för att den intagne

- rymmer eller fritas,*
- använder hot eller våld eller*
- gör sig skyldig till annan allvarlig misskötsamhet.*

Häktesplan

25 § För en intagen som är häktad på grund av misstanke om brott ska en plan för häktesvistelsen (häktesplan) fastställas inom två veckor från häktningen. Häktesplanen ska vara individuellt utformad efter omständigheterna i det enskilda fallet.

En häktesplan kan också fastställas enligt första stycket för en intagen som vistas i häkte på annan grund än misstanke om brott, med iakttagande av frihetsberövandets karaktär och varaktighet.

Den intagne ska få en kopia av planen.

Den tidsfrist som anges i första stycket får överskridas om det finns särskilda skäl.

Allmänna råd

När det gäller intagna som vistas i häkte på annan grund än misstanke om brott kan det röra sig om korta frihetsberövanden om några timmar eller något dygn. I dessa fall saknas normalt skäl att ta fram och fastställa en häktesplan. En bedömning måste dock göras i varje enskilt fall. Till exempel är det många gånger motiverat att ta fram och fastställa en häktesplan för personer som är tagna i förvar enligt utlänningslagen (2005:716).

26 § Häktesplanen ska identifiera den intagnes behov av

- åtgärder som kan motverka negativa följder av frihetsberövandet,
- isoleringsbrytande åtgärder,
- särskilt skydd och
- hälso- och sjukvård.

Häktesplanen ska utformas med iakttagande av den säkerhetsbedömning som gjorts enligt 9 §.

Allmänna råd

Med åtgärder som kan motverka negativa följder av frihetsberövandet avses t.ex. åtgärder som tar sikte på de psykiska, sociala och ekonomiska konsekvenser som frihetsberövandet kan ha för den intagne. Det kan t.ex. avse den intagnes behov av kontakt med närstående.

Med isoleringsbrytande åtgärder avses t.ex. den intagnes möjlighet att vistas i gemenskap, eller såvitt avser en intagen som är belagd med restriktioner, förutsättningar för s.k. samsittning.

Med särskilt skydd avses bl.a. åtgärder som förhindrar att den intagne utsätts för hot och våld.

Det måste vid utformningen av planen beaktas att åtgärder kan kräva åklagares medgivande.

Vid utformning av planen bör eventuella barns behov i egenskap av närstående till den intagne särskilt beaktas. Det kan avse t.ex. barnets behov av att upprätthålla kontakt med en frihetsberövad förälder. Även barnets behov av skydd bör särskilt beaktas.

27 § Häktesplanen ska ändras när det finns anledning till det. Häktesplanen ska fastställas på nytt när det är motiverat, dock minst varannan månad från senaste fastställande.

Allmänna råd

Anledning att ändra häktesplanen kan t.ex. föreligga när meddelade restriktioner ändras eller efter förflyttning till annat häkte.

28 § En häktesplan ska, i den utsträckning det är lämpligt och om den intagne samtycker till det, innehålla åtgärder som kan ge den intagne det stöd och den hjälp som han eller hon behöver.

Allmänna råd

Sådana åtgärder kan t.ex. avse samtal och förberedelser inför den verkställighetsplan som, om den intagne döms till fängelse, ska upprättas i anstalt enligt 1 kap. 5 § andra stycket fängelselagen (2010:610). Vid bedömningen om, och i vilken omfattning, sådana åtgärder bör vidtas är t.ex. frihetsberövandets varaktighet av betydelse.

Denna författning träder i kraft den 8 oktober 2016.

På Kriminalvårdens vägnar

NILS ÖBERG

Hanna Jarl Källberg